

BELPOLITIKA

Valamit vártunk. Valamit vártunk magunktól, az ujságtól, és reméljük, Ti is vártatok tőlünk valamit. Nem rajtunk mulott, hogy egyikünk kívánsága sem teljesült. Amikor először találkozott szerkesztőségünk, több-kevesebb eltéréssel mindenki bizott abban, hogy az ujság adta lehetőségekkel a kezünkben megkísérelhetünk valami olyat, ami egy kicsit mozgalmasabbá teszi életünket. Reméltük, hogy általunk majd napvilágra kerül egy-két vitás ügy, néhány kérdés, amelyek megoldásához talán mi is hozzá tudunk járulni. Akárcsak akkor, ma is szilárdan hiszünk abban, hogy legfontosabb feladatunk ez. Nehogy félreértsetek bennünket: nem akarunk botránykrónikát, nem akarunk bűnbakot keresni, nem akarunk senkit sem megrágalmazni, nem akarunk gyűlöletet szétkiabálni, nem akarunk senkit sem reklámozni, nem akarjuk a szennyest kitergetni, de azért jó lenne, ha legalább egy hajszálnyi különbség volna a pusztába kiáltott szó és az írárok között. Tudjuk, hogy az első szám nem tartalmazott világmegváltó gondolatokat, sőt mi több, meglehetősen sok hibája volt, de meg kell mondanunk, ez nemcsak a mi hibánk, ebben több ok is közrejátszott. Magunkat sem mentegjük, azonban egyetlen szóval sem. Ismét beigazolódott a régi közmondás: Ki sokat markol, keveset fog.

Az elmúlt hónapban jónéhány kritikát is kaptunk ; igaz, hogy a legtöbbször csak szóban, s így azt csak az hiszi el, aki akarja. Többek között sokan a szemünkre vetették az ujság címét, hogy nem magyaros, majmoljuk a külföldi lapokat /csak címben/, nem tudunk jobbat kitalálni, szegény a fantáziánk. Való igaz, hogy nem tudunk jobbat kitalálni, de ha bárki, bármikor egy ennél jobb ötletet hoz, készek vagyunk azonnal elfogadni. Múltán kérdezhetitek, nem irtunk ki pályázatot? Az előző ujság - amelyről még lesz szó ebben a számban - megtette ezt. Alig telt el az első három hónap, máris beérkezett az első tervezet. Hogy körülbelül mi volt a lényege? Egy néger ült egy fa alatt, és egy dobot vert eszelősen. A cím pedig: Tam-tam. Talán ennyit erről.

S még egy dolog. A szerkesztőségbe az került be, aki jelentkezett. Ez nem jelenti azt, hogy csak ők írhatnak, sőt, mindenkitől, aki szeret írni, elvárjuk, hogy felkeressen bennünket. És ezek után: reméljük, ez a szám már jobban fog tetszeni, mint az előző, de kevésbé, mint a következő.

A szerkesztőség nevében:

Bertók Csaba IV.a

SZÉP HAZÁNKAT JÁRVA: A ZAGYVASÁG

Talán még közületek is kevesen tudják, melyik hazánk azon kies tája, melyet a hírlapírók legjobban kedvelnek. Pedig csudálatos vidék az. Természeti szépségei, szívdobogtató hegyvidékei /az ötödik, hatodik hegy megmásítása után/ és bővizű folyói teszik azzá ami. Aki még nem jött volna rá: a Zagyvaságról van szó.

Fő folyói: a Zagyva, a Kacsca és a Sajóhíza. Kivált vidéki napilapokban találkozhatunk velük, ugyanis az előző napi fővárosi lapok másolása, hireinek átírása során fakadt a hibalehetőség. Emellett is maradhatna még üres felt: ezt vatta tölti ki. /Itt bukkan fel a Kacsca./

Ugye nem kell tovább ecsetelnem, hogy a Zagyvaság nemcsak szép, de jelenkori irodalmunkban is jelentős szerephez jutott. Aki ezt nem hiszi, járjon utána. /Tandori Dezső versei, a Ságvári Napok irodalmi pályázatára beérkezett művek, stb./

A táj fő folyójáról, a Zagyváról tudnunk kell, hogy mind a Kacsca, mind a Sajóhíza beleömlenek. E két fő táplálója nélkül talán csak kicsinyded csornány volna, mely nem képes teljesen beszennyezni az irodalom tiszta, kék tengerét. Megjegyzendő, hogy míg az előbbi eredete nem tisztázott, addig a két utóbbi forrását pontosan ismerjük. /Mégsem sikerült még betönni./ Amíg ez nem történik meg, minden harmadik hét vasárnapján ezt olvashatjuk a Délbergengócia című patinás lap hasábjain: „X.Y. monkey-i lakos /Begónia; BUSA / 138 évig tartó szakadatlan hűtlenség után visszatért első, nagy szerelméhez, a 400 éves Mrs.Z.Zs.-hez. A riportereknek ezt nyilatkozta: - majd boldog lettem volna nem elvenni, mikor senki sem tud olyan jó áfonyalekvárt eltenni, mint az én kis nojem.”

Kis kacsca fürdik .....

A Sajóhíza már jóval szelidebb, lágyabb hullámokat vet: legfeljebb az olvasó lehelget időnként habos tajtékokat tőle. /Az ajkak közvetlen környékén figyelhető meg a tünemény./ De hiszen nem kell ám úgy elszontyolodni! Hisz busongás ollen ott a kacsca, a bér, a sor!

Szinte bizonyos, hogy néhányatöknak feltűnt: a Zagyvaság nem igazi táj. Mégis, ha a jelenkor idordalmában tallózunk, gyakran találhatjuk magunkat a Zagyvaság áthatolhatatlan

hogyvidékei, morajló folyamai között. /Most papírra vetettem ezt a pár gondolatot. Mielőtt végleg megadnám a módját, át-olvasom. Csak el bírjak rajta igazodni./

Szabó László III.a

TÖRTÉNELEM

A "Ságvári Híres" tiszta lappal indult. Új arcok a szerkesztőségben, új stílus, új forma. Mégis felvetődik - talán Benne-tek is - a kérdés: ne és mi a helyzet a múltunkkal, hogyan értékeljük hát?

Érdemes-e ezt a kérdést feszegetni? Szerintem igen. Tudnunk kell azt, hogy milyen "történelmi háttér" az, amely többekben oktalan nosztalgiát ébreszt, tisztában kell lennünk többrendbeli fölhördülések, szitkok és incidensek okaival; - nem igazságot kell tennünk, csak tisztázni a tényeket.

Elődünket is szivópapírra nyomták, fekete stencilfestékkel, de valami nem is árnyalatnyi különbség van a régi és az új lap között. Ez az, hogy nincs köztünk - a szerkesztőség tagjai közt - olyan ember, aki képes lenne felruházni magát áhított títulusokkal és akit a tény, hogy a fekete festékkel betűket lehet nyomni a fehér papírra feljogosítana arra, hogy az iskolaujságot egyéni céljainak megfelelően átalakítsa, illetve, hogy - éppenséggel lehet, nem is rossz - írói képességeit az ujság terjedelmének nagy részét kisajátítva propagálja!

Természetesen már mi is hallottunk irodalmi "új világokról", hangadókról, forradalmiságról és - tévedés ne essék! - generációs szellemünkből adódóan nekünk is vannak világnogváltó gondolataink, de ezeket mi egymás közt, s z ó b a n szoktuk előadni, nem pedig egy középiskola legális lapját használjuk szótölcserkőnt! /t.i. ez a lap nem egyenlő egy forradalmi röpirattal/.

Ennek ugyanis beláthatatlan következményei lehetnek. /Mog- nyugtatásul mondom: a jelenlegi szerkesztőségben csupa jó- hiszemű lány és fiú foglal helyet, nem konyerünk a „látode- kivagyok”-magatartás./ Az iskola néha egészen extrém problé- mák körül forgott, zsongott és egyesek úgy érezték, hogy nek- kik megéri szítani diák és diák /vagy tanár és diák/ között a nyilvánosan kiütköző ellentétet. Én úgy érzem, hogy isko- lánk ujsága nem erre való.

Mi is leszünk fektelenek - az írásban fenagyerekek - az ujság előállításának gyorsításában, világmegváltók - mert nem tü- rünk meg oktalan gyűlölködést, de ez már - becsúnat - nem a mult, ez már a jövő.

Katona Tibor IV.c

K R I T I K A

Előadja: Erdei Imre tanár ur

- Tudjuk a tanár urról, hogy már régóta tanít iskolánkban. Milyen előzményei voltak azóta ennek az ujságnak?
- Kezdő tanárként mindössze két évig tanítottam Kiskunfélegy- házán a Nóra Gimnáziumban, ahol sok tapasztalatot szerez- tem. Innen kerültem a Ságváriba 1956-ban, július 1-én. Azóta már sokszor megértem az ujság alapításának viszontagságait.
- Valóban többször megindult, de soha nem volt hosszú életű. Miért is maradt abba mindig?
- Ennek főként adminisztratív okai voltak, de a technikai ki- vitelezés nehézségei is közrejátszottak /sokszorosítás, pa- pirhiány stb./ Volt már arra is példa, hogy hiányzott a lel- kes szerkesztő gárda, vagy személyi kiesések siettettek a bukást. Gondolok itt pl. Ürdög Szilveszterekre.

- Mi a véleménye a tanár urnak a most megjelent mentudomha-nyedik első számról?
- Az igazát megvallva nagyon tetszett, az összeállítás is jól sikerült. Igen, hogy egy kicsit elfogult vagyok, hiszen ezt hiszen, mindenki nagyon várta már. Látszik, hogy első szám, de ha így halad tovább, bizonyára ennél sokkal jobb eredményeket fogtok elérni. Vigyázzatok arra, nehogy tulajdonságokba ragadtassátok magatokat, mint egyes elődeitek, akikben tulburjázott a szubjektivizmus. Ugy kell írni, hogy ne legyenek támadható felületek. Az újságírás itt különösen rázós dolog, hisz ezt a lapot nem csak a Ságváriban olvassák.
- Tanár ur szerint, elég-e az a 10 ember, aki most fogalmazza a lapot?
- Nem! Véleményem szerint legalább ötször ennyit be kellene vonni a munkába.
- Próbálkoztunk már ezzel is, de egyre-másra kitérnek a feladat elől.
- Igen, ez nem áll arányban a parlamenten mutatott lelkesedéssel, de lehet, hogy több ember ajánkozott volna, ha nem suba alatt menne a szerkesztés. De az első szám alapján úgy érzem, jó uton haladtok. Téves az a nézet, hogy kényes kérdések nem kerülhetnek az újságba, hisz épp az a célja, hogy ezeket megoldja. Természetesen megalapozott véleményekkel, és a szubjektív beállítottság gyakran téves elkötelezettségeit kiszűrve. El kell vonatkoztatni az egyéni érdektől, a személyes problémáktól! Ez persze nem jelenti az egyéni stílus mellőzését, a vélemények, hozzászólások közlésének akadályoztatását.
- Kritikus szemmel nézve, tanár ur mit javasol, amivel jobbat tehetnénk az újságot?

- Véleményem szerint ott a hiba, hogy nincs elég anyag, amiben válogatni lehetne. Továbbá, a versek, novellák mellett az eseménynaptár bővítését, azon kívül a vertikális KISZ problémáinak felvetését és megvitatását javaslom.

Mindent összevetve, ha így, vagy még egy kicsit jobban folytatjátok, érdemes továbbra is kiadni. Volt már ebben az iskolában sok jó kezdeményezés, gondoljunk csak az iskolai énekkar, a régi irodalmi színpad, vagy a kamarakórus kemény munkájára, sikereire. Meggyőződésem, hogy ezek mellé egy stabil iskolaujságot is ki kell alakítani!

Akik a kritikát hallgatták:

Bertók Csaba és Suri Zoltán IV.a

V I S Z O N Y

Dr. Bánfalvi József, a neveléstudományok kandidátusa, a Radnóti Miklós Gimnázium igazgatója felkérte szerkesztőségünket, hogy a vele készített riport közlését halasszuk el. Így ennek nyilvánosságra hozatalától most el kell tekintenünk.

/a szerk./

A K Á R M I

/Avagy hogyan születik a Ságvári-ujság?/

Színhely: egy füstös szoba.

Személyek: a Ságvári hímes írói és szerkesztői.

I d ő : pénz.

Február 1.

Szerkesztőségi gyűlés. Felvetődik a kérdés: mi legyen a következő számban? Jobb ötlet híján hallgatunk. Majd gondolkodunk.

Február 2.

Gondolkodunk. Egyelőre még nem tudjuk.

Február 3.

Mikorra is kell összegyűlnie az anyagnak? Vagy ugy. Tehát egy hét múlva.

Február 4.

Mindenki rohangál. Ötlet van, de sajnos megvalósíthatatlan, ha pedig valami megvalósítható, az nem biztos, hogy jó ötlet. Mit tegyünk?

Február 5.

Megállapítjuk, hogy nem is olyan könnyű az ujságírás.

Február 6.

Végre egy kis öröm. Három biztos pont van mári

Február 7.

Bertók Csabának már feregnek a szenei. Felreórtós ne essék, a néregtől. Mi lesz már? Noszogat mindenkit.

Február 8.

Beszélgünk. Végül eldöntjük, hogy amiről akartam írni, arról ne írjak. Akkor miről és mit? Mindogy, akármit. Rendben.

Február 9.

Összetalálkozunk valakivel a folyóson.

Ó - Gyerekek, van egy jó ötletem! Leírom, jó?

Mi- Nagyszerű! De gyorsan!

Ó - Mikorra kell?

Mi- Tegnapra!

Február 10.

Szerkesztéségi gyűlés. Összejött az anyag! Mindeki boldog. Utolsó simítások. Néhány nap múlva stencilezzünk. Kifujjuk magunkat.

- Srácok, mi is lesz a következő számban?

Zoltán Patrícia II.b

AZ ÖREG

Benézünk az ivóba. Mellbevág a fülledtség; a cigarettafüst és az ötödik nagyfröccs homályos ködébe burkolózva gubbasztanak a vendégek. A sarokban cigányzenekar cincog. Csak néha töri meg a ricsajt egy pohár szócsattanása. Körös-körül egy szemernyi hely sincs. Alkalmi munkások, kiskatonák, kovospónzú diákok, nyugdíjasok, idült és heveny alkoholisták gyűlnek itt össze estéről estére.

Most szerencsénk van: végre észrevesszünk egy asztalt, ahol csak egy öregember ül egy liter bor és egy pohár társaságában. Dus fehér bajsza van az öregnek; néha megsodarintja. Viseltes zakó, fakó nyakkendő, kockás ing. Parasztbácsi.

- Szabad ez a két hely? - kérdezzük.

- Szabad, gyerekeim! - feleli.

Leülünk és elgondolkozunk. Még sosem láttuk egymást, mégis gyermekneveket nevez. Pedig megszoktuk már, hogy felnőttek néznek bennünket. Az imént rendelt nagyfröccsökkel altatgatjuk meocorgó öntudatunkat. Beszélgetünk közömbös dolgokról. Egyszer csak az öreg szólal meg:

- Nem katonák vagytok ti?

- Nem! - feleljük.

- Miért jártok ilyen katonakabátban?

A mellünknek szegzezi a kérdést.

- Ez a divat - feloljuk. Kicsit kellemetlenül érezzük magunkat.

- Amikor én fiatal voltam, bezzeg szép öltönyöket vettünk, nem ilyen ringy-rongyot.

- Rápillantunk ruhánkra. Nagyon divatos és jó katonakabát feszül rajtunk. Tréfával próbáljuk elűzni a dolgot:

- Nemsokára mindenki ilyen kabátban fog járni, - mondjuk neki. Az öreg úgy látszik nem sokat ért a külpolitikához, de apró szeméi felizzanak:

- Majd ha dörög az ég alja, nem beszéltek így! Az első háborúban nem tréfáltunk. Nekem szerencsém volt, az ezredkáplán megkérdezte, ki tud ministrálni. Én tudtam. Így aztán nem mentem ki a vonalba. Szerencsém volt. Mindig hátul! Ez volt a jelszó. Mikor hazajöttünk, mindenki eldobálta a köpenyét. Ott heverték a tiszti köpenyek az utcán. Ha valaki arra ment, nem vette fel, belerugott, az anyjába, nem kell, elég volt! Szép öltöny, az való nektek, nem ilyen holni.....

Megdöbbenve, csöndben bámulunk az öregre. Az előbb még oly nagy öntudatunk észrevétlenül letört. Hiába lócsolgatjuk a nagyfröccsökkel gondosan, annyira már nem nő meg, mint amekkora volt. Az öreg letörte, helyét egy darabka élettapasztalat tölti ki. Biztosan hasznát vesszük, ha dörög az ég alja.

Az öreg ekkor megpödrí bajuszát. Felemeli a poharat. Koccintunk.

- Csókolom a szíveteket! - mondja elcsukló hangon, és fenékgig issza a bort.

Suri Zoltán IV.a

A TANÁR-DIÁK SPORTRÓL

Barna Barnabás, iskolánk III.f osztályos nebulója január 27-én, szombat délután 2 óra 20 perctől egészen fél háromig otthoni kényelmes foteljában mélyen eldudt. Álmában lidérces képek jelentek meg iskolájáról: a folyosón állt, és plakátot olvasott a tanár-diák sportról, miközben fülébe kürtölte ugyan ezt a hirt az iskolarádióból Galmos Hábor, iskolánk hírmondója. Barna Barnabás felriadt álmából, és megvilágosodott előtte minden: ma van a Nagy Nap. Felöltötte hát ünneplő ruháját, és elsietett a „kis-Ságvári” Tornatermébe. Itt már javában hajigálták a hatalmas medicinlabdákat tanárai és diáktársai. Elfoglalta helyét a lelátón, és feszülten figyelt.

A nőknél 6 tanár-diák pár próbálkozott a súlylökéssel. Közülük 3 tanárnő és 3 diáklány lökte párjánál távolabb a labdát. Így a kapható 2 pontot 1-1 arányban megosztották.

A férfiaknál 9 pár indult. Itt a tanárok nyertek 5:4 arányban. Így a két pontot ők kapták. Elismerést érdemel Kapros Tamás hatalmas lökése.

Barna Barnabásnak a szünetben volt annyi ideje, hogy fűhöz fához szaladva megtudakolja a versenyző tanárok és diákok névsorát.

Munkájának eredménye:

N Ó K

Tanárcsapat:

Bánáti Ildikó
Gábris Ida
Hovórnó
Kiss Ida
Major Jenőné
Molnárnó
Szabóné
Ötvösné
Urbánné tanárnők

Diákcsoport:

Faragó Cecé
Kasza Ildikó
Kató Kati
Klenk Éva
Kocsondi Andrea
Nemes Márta
Prágai Eva
Soós Edit
Szilveri Kati
Veszprómi Klára

F É R F I A K

Tanárcsapat:

Barok István
Csuri
Erdei
Farkas
Horóczy
Józsa
Kamarás
Kánitz
Kiss
Kovács I.
Kovács II.
Kakuszi
Kardos
Szabó
Dr. Valkusz
Wodola tanár urak

Diákcsoport:

Balogh Miklós
Bogdán Csaba
Borbás János
Csejtei Zoltán
Cecse Arpád
Károlyi Gábor
Kopros Tamás
Kovács György
László János
László György
Lengyel György
Osváth Zsolt
Selymői Tamás
Szűcs István
Tóth Lajos

Következett a kosárlabda mérkőzés. A meccs elején a két csapat fej-fej mellett haladt. Csak később mutatkozott meg a diákok összeszokottsága. Egészséges versenyszellem alakult ki. A diákoknak nem a sok pontos előny volt a céljuk, hanem látványos küzdelem kialakítása, habár a tanárcsapat nem bizonyult olyan könnyű ellenfélnek, mint ahogy azt gondolták. A szép megoldásokat, a közönség nagy tapsal jutalmazta, ami mind a tanárokra, mind a diákokra lelkesítőleg hatott. Az eredmény végül is 53:31 lett a diákok javára. Így ők nyerték a 2 pontot.

Barna Barnabás összesítette magában az első forduló után az állást:

N ő k : 1 : 1

Pórfick : 2 : 2

A rendezőség az első fordulóból levonta a tapasztalatokat, és ezen ünnepélyes alkalmat megragadva fogadja, hogy a következő fordulók szervezettebbek lesznek.

Barna Barnabás elcsodálkozott: ennyire egyformák az erőviszonyok? Ezek szerint a többi küzdelem is izgalmos lesz. Nem mert magában a legvégő eredményre következtetni, nehogy tévedjen. Megfogalmazódott benne a gondolat: nem a győzelem, a cél, hanem az, hogy a tanárok és a diákok rendszeres testedzése biztosított legyen. Elhatározta, hogy minden fordulón szurkolni fog, ezért elkérte barátjától a versenynaptárt:

I d ő	N ő k	Körseik
február 20.	-	vizilabda
február 24.	kosárlabda	röplabda
március 6.	-	s a k k
március 15.	asztalitenisz	asztalitenisz
április 21.	tollaslabda	foci
május 5.	-	kézilabda

Reméljük, Te is eljössz.

Bitó János II.d

RÖPLABDA

Annak ellenére, hogy jóval kevesebben jöttek el szurkolni, jó hangulatban zajlott le január 28-án a Középfiskolai Röplabda Kupa megyei döntője.

Már 8 órakor elkezdődtek a kemény szettek a „porondon”. A Kőrösy-Guttenberg leánymérkőzés után, 1/2 10-kor kezdődött a ságvárista fiúk első meccse. A Vedres István Építőipari Szakközépiskola - a Kupa háromszoros védője - ellen kezdtek. Kemény lövések, pontos feladások, jó csapatjáték eredményeként megszületett a mieink első győzelme 3 : 1 arányban. A fiúk jó játékát a lányok már nem tudták folytatni. A sok idegeskedés, kapkodás eredménye 3 : 1 arányú vereség lett a Kőrösy csapatától. Ismét a fiúk bizonyítása következett, a Kőrösy-Vedres meccs után. A Textiltechnikum csapata ellen 3 : 0 győzelmet értek el a kora délutáni órákban. Rövid pihenő után - két órakor - kezdődő meccsükben végre a lányok is tudtak bizonyítani 3 : 0 győzelmükkel a

Guttenberg ellen, bár az igazságához tartozik, hogy az ellenfél igen gyenge volt. Így a II. helyet sikerült megszerezni, de lehet, hogy egy kicsit keményebb küzdelemmel jobb eredményeket is elérhettek volna. A fiúk döntő meccsére 17 órákor került sor a Kőrösy ellen. Itt is jól érvényesült a csapatjáték - mutatja az eredmény is - 3 : 0. Megnyerve a serleget, továbbjutottak az országos fordulóra. Gratulálunk nekik!

Az ünnepélyes eredményhirdetés 18 órákor volt, amelyen a dijakat és az érmeket városunk röplabdacsportjának vezetői adták át.

Lakatos Andrea III.b

TÖRTÉNELMI ARCKÉPCSAROK

Nietzsche: Nem bírta ép ősszel elviseelni, hogy übermench.

Hunyadi János: Nem volt híve az iszlám szabad gyakorlásának Magyarországon.

Bismarck: Nemcsak Németországot egyesítette, hanem a világot is - Németország ellen.

Szent József: A szűz apa.

Sztálin: Ateista, aki elvárta, hogy istenítsék.

Mária Terézia: Viszentszerette alattvalóit.

Wellington: A világ nem bocsájtja meg neki, hogy győzött Napóleon ellen. Ez kitűnik abból, hogy Waterloo mindig a vereség, és sohasem a győzelem jelképe lesz.

Lengyel György

IV.d

H E L Y R E I G A Z I T A S

A múlt számba néhány értelenzavaró hiba csúszott. Az igazgató úr nyilatkozatában "szigorú osztályzatok" helyett "szigorú szabályzatok" a helyes kifejezés, Kardos tanár úr értékeléséből pedig kimaradt egy sor.

Ez úton kérjük olvasóink és az érintettek szives elnézését.

Felelős kiadó: dr. Valkusz Pál

Felelős szerkesztő: Fekete Zoltánné

A forgatócsoport: Zoltán Patricia

Hertók Csaba

Katona Tibor, Suri Zoltán, Hegedűs Andrea, Joó Marianna,

Lakatos Andrea, Harmath Csaba, Szabó László